

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 3. 2. 2016
Čj. MSP-532/2015-OD-SPZ/4
Počet listů: 2
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. P. T. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu Plzeň – město sp. zn. 4 T 24/2014

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného P. T.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu Okresního soudu Plzeň – město ze dne 20. 3. 2014, sp. zn. 4 T 24/2014.

Napadeným trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – město ze dne 20. 3. 2014, sp. zn. 4 T 24/2014, který byl obviněnému doručen dne 4. 6. 2014 a nabyl tak právní moci dne 13. 6. 2014, soud uložil P. T. za skutek spáchaný dne 15. 2. 2014, dle § 337 odst. 1 ve spojení s § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 40 měsíců a dále též zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 30 měsíců.

Vzhledem k uložení souhrnného trestu soud zároveň zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 5. 2013, sp. zn. 4 T 129/2013, který nabyl právní moci dne 25. 2. 2014, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu lze trestním příkazem uložit trest odnětí svobody do jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu.

Tímto ustanovením se však nalézací soud v případě obviněného P. T. důsledně neřídil, když jmenovanému obviněnému uložil trestním příkazem ze dne 20. 3. 2014, sp. zn. 4 T 24/2014, trest odnětí svobody v trvání 15ti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 40ti měsíců, ačkoliv, jak se podává z právě citovaného ustanovení trestního řádu, mohl obviněnému uložit tento druh trestu v maximální možné výměře jednoho roku.

Pro úplnost lze uvést, že restriktivní podmínky pro podání stížnosti pro porušení zákona ve smyslu § 266 odst. 2 trestního řádu se v tomto případě neuplatní. Jak výstižně popsal Nejvyšší soud kupř. v rozsudku ze dne 24. 1. 2012, sp. zn. 7 Tz 108/2011, „takovým postupem bylo porušeno právo obviněného na řádné projednání věci v hlavním líčení, když mu byl uložen trest, který lze uložit pouze po projednání věci v hlavním líčení a nikoliv trestním příkazem.“ Jinak řečeno, samosoudce „neuložil trest, který by byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti činu a je možné, že po projednání věci v hlavním líčení bude přistoupeno k uložení stejného trestu, avšak nelze odhlížet od skutečnosti, že uloženým trestem, který přesahoval hranici stanovenou trestním řádem pro tento typ řízení, došlo k vydání rozhodnutí v rozporu se zákonem.“

Jak bylo z příloženého spisového materiálu dále zjištěno, obv. P. T. byl v trestní věci téhož soudu vedené pod sp. zn. 4 T 109/2014 pravomocně odsouzen za trestnou činnost, které se dopustil dne 16. 7. 2014, tedy v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení. Je tak ohrožen rozhodnutím soudu o přímém výkonu trestu, který mu byl uložen ve výměře odporující zákonu.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – město ze dne 20. 3. 2014, sp. zn. 4 T 24/2014, byl porušen zákon v ustanovení § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu v neprospěch obviněného P. T.,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený trestní příkaz zrušil a dále zrušil i všechna další rozhodnutí na trestní příkaz obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu a přikázal Okresnímu soudu Plzeň - město, aby ve věci v rozsahu zrušení znovu rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 10/2016](#)